Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Judecător Guțan Vitalie)
Dosarul nr. 2ri-382/25
2-24141190-02-2ri-14082025

D E C I Z I E

09 octombrie 2025 municipiul Chișinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără participarea părţilor, recursul declarat de avocatul Răileanu Petru, în interesele recurentului S.R.L. „Arhitecon", împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 iunie 2025, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de S.R.L. „Arhitecon" privind repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a creanțelor față de patrimoniul debitorului S.R.L. „Cevol",

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 10 decembrie 2024, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „Cevol".

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 decembrie 2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, s-a instituit perioada de observație, iar în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Lașcu Ion.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 februarie 2025, a fost admisă cererea introductivă formulată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, s-a constatat starea de insolvabilitate a debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de S.R.L. „Cevol". Totodată, s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea S.R.L. „Cevol". În calitate de lichidator al debitorului a fost desemnat administratorul autorizat Lașcu Ion. Lichidatorul a fost obligat: să notifice creditorii despre termenul de depunere a cererilor de validare a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la data de 30.03.2025 inclusiv; să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de

insolvabilitate tabelul definitiv al creanțelor nu mai târziu de 11.04.2025, cu comunicarea imediată a debitorului și a creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul definitiv ori respinse. De asemenea, s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru data de 15 mai 2025, ora 12:20.

La 4 martie 2025, creditorul S.R.L. „Arhitecon" a depus o cerere de admitere a creanțelor în cuantum de 285 477,33 lei.

Ulterior, ***la 29 aprilie 2025***, S.R.L. „Arhitecon" a depus o cerere de repunere în termen și de admitere a creanței suplimentare.

În motivarea acestei cereri, creditorul a invocat că a depus o cerere de admitere a creanței în termenul stabilit, până la 30.03.2025, în sumă de 285 477,33 lei. Creanța vizată a apărut în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău nr. 2c-1056/21 (2-21057191-12-2c-16042021) din 25 martie 2024, privind admiterea cererii de chemare în judecată depuse de S.R.L. „Arhitecon" împotriva S.R.L. „Cevol", cu privire la încasarea datoriei pentru neachitarea plății chiriei pentru perioada de timp 2015–31.12.2020. Titlul executoriu emis în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău nr. 2c-1056/21 (2-21057191-12-2c-16042021) din 25 martie 2024 a fost transmis executorului judecătoresc în ordinea stabilită, însă debitorul nu a executat hotărârea judecătorească irevocabilă până în prezent, aceasta fiind inclusă integral în tabelul creanțelor. Cheltuielile de executare a hotărârii judecătorești au fost achitate de S.R.L. „Arhitecon" în sumă de 14 791 lei.

Creditorul a reiterat prevederile art. 921 alin. (1) și (2) din Codul civil și a menționat că Banca Națională a Moldovei a stabilit următoarele rate de bază ale dobânzilor pentru perioada de timp 26.03.2024 - 14.04.2025, din care sunt calculate dobânzile de întârziere aferente cazului dat, după cum urmează: 3,75 % pentru perioada 21.03.2024–07.05.2024: 285 477,33 lei × (9 % + 3,75 %) = 36 398,36 lei/an; 36 398,36 lei/an ÷ 365 zile × 42 zile = 4 288,3 lei; 3,6 % pentru perioada 07.05.2024–10.01.2025: 285 477,33 lei × (9 % + 3,6 %) = 35 970,14 lei/an; 35 970,14 lei/an ÷ 365 zile × 247 zile = 24 341,44 lei; 5,6 % pentru perioada 10.01.2025–05.02.2025: 285 477,33 lei × (9 % + 5,6 %) = 41 679,69 lei/an; 41 679,69 lei/an ÷ 365 zile × 26 zile = 2 968,96 lei; 6,5 % pentru perioada 05.02.2025–14.04.2025: 285 477,33 lei × (9 % + 6,5 %) = 44 248,99 lei/an; 44 248,99 lei/an ÷ 365 zile × 68 zile = 8 243,65 lei. În total, dobânda de întârziere pentru neexecutarea hotărârii Judecătoriei Chișinău nr. 2c-1056/21 (2-21057191-12-2c-16042021) din 25 martie 2024 constituie 39 842,35 lei.

Totodată, creditorul a relevat că, în urma verificării documentației economico-contabile a S.R.L. „Arhitecon", s-a constatat că la data de 31.12.2020 companiile S.R.L. „Cevol" și S.R.L. „Arhitecon" au semnat Contractul de locațiune nr. 31/12/2020-1, potrivit căruia S.R.L. „Arhitecon", în calitate de locator, a transmis S.R.L. „Cevol", în calitate de locatar, în locațiune încăperea de producere cu suprafața de 310 m² din mun. Chișinău, str. Bucuriei, 13A. Suma chiriei constituie 5 400 lei/lună, termenul contractului fiind 01.01.2021–31.12.2021. Locatarul nu a achitat 14

000 lei din 64 800 lei, restanța constituind 50 800 lei – suma totală a chiriei anuale stabilite, iar contractul de locațiune nu a fost prelungit pentru anul 2022.

Creditorul a precizat că, conform prevederilor pct. 5.3 din Contractul de locațiune nr. 31/12/2020-1 din 31.12.2020, pentru neachitarea plății chiriei în termenul stabilit este prevăzută o penalitate în mărime de 0,5 % din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, mărimea penalității constituie: 50 800 lei × 0,5 % × 1 095 zile (3 ani) = 278 130 lei.

Prin urmare, creditorul a susținut că datoria S.R.L. „Cevol" față de S.R.L. „Arhitecon", în temeiul Contractului de locațiune nr. 31/12/2020-1 din 31.12.2020, constituie 343 721 lei, din care 50 800 lei reprezintă datoria de bază, 14 791 lei – cheltuielile de executare a hotărârii judecătorești și 278 130 lei – penalitățile.

În materie de drept, creditorul și-a întemeiat cererea în baza prevederilor art. 140 și art. 145 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012.

În final, prin cererea înaintată, S.R.L. „Arhitecon", a solicitat:

1) Repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor suplimentare ale S.R.L. „Arhitecon" față de masa debitoare a S.R.L. „Cevol".

2) Validarea creanței S.R.L. „Arhitecon" față de debitorul S.R.L. „Cevol", cu încasarea de la debitor a următoarelor sume: 50 800 lei – cu titlu de datorie (creanță chirografară de rangul V); 14 791 lei – cu titlu de cheltuieli de executare a hotărârii judecătorești (creanță chirografară de rangul V); 278 130 lei – cu titlu de penalități (creanță chirografară de rangul VI); 39 842,35 lei – cu titlu de dobândă de întârziere la executarea hotărârii judecătorești (creanță chirografară de rangul VI).

3) Includerea în tabelul definitiv rectificat al creanțelor S.R.L. „Arhitecon" față de debitorul S.R.L. „Cevol" a următoarelor creanțe chirografare: 50 800 lei – cu titlu de datorie (creanță chirografară de rangul V); 278 130 lei – cu titlu de penalități (creanță chirografară de rangul VI); 39 842,35 lei – cu titlu de dobândă de întârziere la executarea hotărârii judecătorești (creanță chirografară de rangul VI).

Poziția debitorului expusă în instanța de fond:

La 19 iunie 2025, lichidatorul S.R.L. „Arhitecon", Lașcu Ion, a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii depuse de S.R.L. „Arhitecon" privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 iunie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea înaintată de S.R.L. „Arhitecon" privind repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a creanțelor față de patrimoniul debitorului S.R.L. „Cevol".

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 7 august 2025, avocatul Răileanu Petru, acționând în interesele recurentului S.R.L. „Arhitecon", a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 iunie 2025, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de

repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor suplimentare ale S.R.L. „Arhitecon” față de masa debitoare a S.R.L. „Cevol”.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că, la 13 februarie 2025, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost intentat procesul de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „Cevol”. Instanța a stabilit data de 30 martie 2025 ca termen-limită pentru depunerea cererilor de admitere a creanțelor. Creditorul S.R.L. „Arhitecon”, acționând cu bună-credință, a depus, în termenul legal, la data de 04 martie 2025, o cerere de validare a creanțelor în sumă de 285 477,33 lei, provenită dintr-o hotărâre judecătorească anterioară. Ulterior, în urma unei verificări contabile interne, S.R.L. „Arhitecon” a identificat creanțe suplimentare, distincte, provenite dintr-un alt raport juridic – Contractul de locațiune nr. 31/12/2020-1. În consecință, la data de 29 aprilie 2025, a depus o cerere de repunere în termen și de admitere a acestor creanțe suplimentare, care a fost respinsă prin încheierea recurată.

Partea recurentă a susținut că prima instanță a concluzionat eronat că motivele invocate nu se încadrează în circumstanțele excepționale prevăzute de lege. Potrivit art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, repunerea în termen poate fi dispusă în cazul în care acesta nu a fost respectat din cauza unor „*circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței*”. În speță, ne aflăm exact într-o asemenea situație, întrucât: obiectul creanței suplimentare este distinct și a fost identificat ulterior. Creanța inițială se baza pe o hotărâre judecătorească aferentă perioadei 2015 - 2020, în timp ce creanța suplimentară are un alt temei juridic - un contract diferit, aferent unei alte perioade (2021) – și include datorie de bază, penalități și dobânzi de întârziere. Necesitatea efectuării unei verificări contabile separate, pentru a stabili cu exactitate aceste datorii nou identificate, constituie o circumstanță obiectivă legată de obiectul creanței. Nu este vorba despre o simplă neglijență a creditorului, ci despre o consecință a complexității raporturilor comerciale și a descoperirii ulterioare a unor obligații distincte.

Partea recurentă a subliniat că instanța de fond a reținut eronat că S.R.L. „Arhitecon” „nu indică care este temeiul legal de repunere în termen”, deși, în cererea depusă la 29.04.2025, s-au invocat expres prevederile alin. (2) art. 145 din Legea insolvabilității. Mai mult, instanța a redus argumentarea la aspectul formal potrivit căruia avocatul s-ar fi aflat în concediu, ignorând complet justificarea de fond a cererii, și anume faptul că temeiul creanței suplimentare a fost descoperit ulterior, în urma unui act de verificare internă efectuat după depunerea primei cereri.

În materie de drept, recursul a fost întemeiat în baza prevederilor art. 116, 423 - 428 din Codul de procedură civilă și art. 145 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

La 9 octombrie 2025, lichidatorul debitorului S.R.L. „Cevol”, Lașcu Ion, fiind înștiințat despre cererea de recurs formulată de S.R.L. „Arhitecon”, a depus referință

prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 iunie 2025.

Verificarea condițiilor de exercitare a recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 14 august 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de insolvabilitate a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă „***încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre****, de către părți şi de ceilalți participanți la proces* ***în cazurile prevăzute*** *de prezentul cod* ***şi de alte legi****, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol*".

Potrivit art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii*".

Conform art. 8 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 „*încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs* ***în termen de 15 zile de la data comunicării*** *și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate*".

Completul judiciar constată că încheierea recurată a fost emisă la 19 iunie 2025, însă la dosar lipsește dovada comunicării acesteia recurentului. În aceste condiții, termenul de recurs nu poate fi considerat început, iar recursul declarat la 7 august 2025 de avocatul Răileanu Petru, în interesele S.R.L. „Arhitecon", este depus în termenul legal.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de recurs a fost semnată de avocatul Răileanu Petru, care acționează în interesele recurentului S.R.L. „Arhitecon", în baza mandatului seria MA nr. 2069246 din 4 martie 2025.

La fel, se atestă că, recurentul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile de exercitare a recursului declarat de S.R.L. „Arhitecon", motiv pentru care recursul urmează a fi examinat în fond.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat în materie de insolvabilitate consideră că recursul declarat de avocatul Răileanu Petru, în interesele recurentului S.R.L. „Arhitecon", este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi*”.

Potrivit art. 426 alin. (3) din Codul procedură civilă, „*(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*”.

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, „*Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea*”.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 februarie 2025, a fost admisă cererea introductivă formulată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, s-a constatat starea de insolvabilitate a debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de S.R.L. „Cevol”. Totodată, s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea S.R.L. „Cevol”. În calitate de lichidator al debitorului a fost desemnat administratorul autorizat Lașcu Ion. Lichidatorul a fost obligat: să notifice creditorii despre termenul de depunere a cererilor de validare a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor până la data de 30.03.2025 inclusiv; să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvabilitate tabelul definitiv al creanțelor nu mai târziu de 11.04.2025, cu comunicarea imediată a debitorului și a creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul definitiv ori respinse. De asemenea, s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru data de 15.05.2025, ora 12:20.

La 4 martie 2025, creditorul S.R.L. „Arhitecon” a depus o cerere de admitere a creanțelor în cuantum de 285 477,33 lei.

Ulterior, ***la 29 aprilie 2025***, S.R.L. „Arhitecon” a depus o cerere de repunere în termen și de admitere a creanței suplimentare, prin care a solicitat:

1) Repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor suplimentare ale S.R.L. „Arhitecon” față de masa debitoare a S.R.L. „Cevol”.

2) Validarea creanței S.R.L. „Arhitecon” față de debitorul S.R.L. „Cevol”, cu încasarea de la debitor a următoarelor sume: 50 800 lei – cu titlu de datorie (creanță chirografară de rangul V); 14 791 lei – cu titlu de cheltuieli de executare a hotărârii judecătorești (creanță chirografară de rangul V); 278 130 lei – cu titlu de penalități (creanță chirografară de rangul VI); 39 842,35 lei – cu titlu de dobândă de întârziere la executarea hotărârii judecătorești (creanță chirografară de rangul VI).

3) Includerea în tabelul definitiv rectificat al creanțelor S.R.L. „Arhitecon” față de debitorul S.R.L. „Cevol” a următoarelor creanțe chirografare: 50 800 lei – cu titlu de datorie (creanță chirografară de rangul V); 278 130 lei – cu titlu de penalități (creanță chirografară de rangul VI); 39 842,35 lei – cu titlu de dobândă de întârziere la executarea hotărârii judecătorești (creanță chirografară de rangul VI).

Fiind învestită cu examinarea cererii de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor, instanța de insolvabilitate a respins cererea S.R.L. „Arhitecon” de repunere în termen, înaintată în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de S.R.L. „Cevol”.

Astfel, stabilind corect starea de fapt și de drept și analizând cauza prin prisma cadrului normativ incident, instanța de recurs constată că încheierea primei instanțe a fost pronunțată cu respectarea dispozițiilor legale și în concordanță cu probele administrate.

În prealabil, Completul judiciar subliniază că problema repunerii în termenul de depunere a cererii de admitere a creanței trebuie examinată prin aplicarea concomitentă a dispozițiilor Legii insolvabilității și ale Codului de procedură civilă, întrucât aceste acte normative reglementează în mod complementar condițiile și procedura aferentă repunerii în termen.

Potrivit art. 116 din Codul de procedură civilă, „*(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă. (2) Cererea de repunere în termen se depune la instanţa judecătorească care efectuează actul de procedură şi se examinează în şedinţă de judecată. Participanţilor la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluţionarea repunerii în termen. (3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). (4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea termenului de procedură. (5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului*”.

De asemenea, conform art. 110 din Codul de procedură civilă „*termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanţa (judecătorul), participanţii la proces şi alte persoane legate de activitatea instanţei trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte*”, iar în conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, „*termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiţionat începutul lui*”.

În acord cu prevederile art. 113 din Codul de procedură civilă, „*dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanţa de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel*”.

Potrivit art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă „*participanţii la proces sînt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligaţiilor procedurale, se aplică sancţiunile prevăzute de legislaţia procedurală civilă*”.

În conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă „*(1) Participanţii la proces sunt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. Instanţa judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare*”.

Potrivit art. 145 alin. (2) - (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*(2) La cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepţionale, dacă instanţa de judecată care examinează procesul de insolvabilitate constată că termenul de înaintare a creanţelor nu este respectat din cauza unor circumstanţe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanţei ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanţa de insolvabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanţelor. (3) Încheierea de repunere în termen a cererii de admitere a creanţei poate fi contestată cu recurs de administratorul insolvabilităţii/lichidator, de debitor sau de creditori. (4) Odată cu repunerea în termen a cererii de admitere a creanţei, instanţa de insolvabilitate numeşte o şedinţă specială de validare pe cheltuiala creditorului întârziat. La data validării creanţei repuse în termen, se rectifică tabelul definitiv al creanţelor*”.

Completul judiciar consideră relevant a menționa că repunerea în termenul de procedură omis reprezintă recunoașterea de către instanță a existenței dreptului de a îndeplini un act procedural - în speță, de a depune cererea de admitere a creanțelor - drept pierdut ca urmare a omiterii termenului procedural stabilit de lege pentru îndeplinirea acestuia, din motive recunoscute de instanță ca fiind întemeiate. Astfel, în sensul normei menționate *supra*, este de principiu ca, în cazul depunerii cererii de admitere a creanțelor după expirarea termenului legal și al solicitării repunerii în termen, partea să invoce motive care să justifice depășirea termenului și, totodată, să îndeplinească actul procedural corespunzător.

Totodată, din interpretarea dispozițiilor art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, rezultă că legiuitorul a reglementat în mod expres trei categorii de situații excepționale care pot justifica admiterea unei cereri de repunere în termen pentru înaintarea creanțelor. *Prima categorie* vizează circumstanțele legate de persoana creditorului, cum ar fi împrejurări obiective care i-au împiedicat exercitarea dreptului procesual în termenul prevăzut de lege. *A doua categorie* se referă la circumstanțele legate de obiectul creanței, respectiv situațiile în care creanța nu putea fi valorificată anterior, deoarece depindea de existența sau confirmarea unui drept sau a unei obligații determinate ulterior. *A treia categorie* privește nesocotirea procedurii de notificare a intentării procesului de insolvabilitate, caz în care creditorul nu a fost informat corespunzător despre declanșarea procedurii, iar neînaintarea creanței în termen nu îi poate fi imputată.

Așadar, norma enunțată consacră o excepție de la principiul peremptor al termenelor procedurale, oferind posibilitatea repunerii în termen doar în măsura în care creditorul dovedește existența uneia dintre circumstanțele expres prevăzute de lege și caracterul justificat al întârzierii.

La caz, Completul judiciar constată că, în susținerea cererii de repunere în termen, creditorul nu a prezentat o motivare concretă și detaliată a circumstanțelor invocate. Acesta s-a limitat la menționarea formală a prevederilor art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, fără a preciza în mod clar categoria de situații excepționale în care s-ar încadra cazul său și care ar putea justifica admiterea cererii de repunere în termen pentru înaintarea creanțelor.

De asemenea, Completul specializat observă că numai în cadrul ședinței instanței de fond reprezentantul creditorului a invocat argumente suplimentare, arătând că cererea ar fi fost depusă în perioada în care avocatul se afla în concediu și că motivul repunerii în termen îl constituie emiterea actului de verificare contabilă după data înaintării primei cereri de validare a creanțelor.

Sub acest aspect, Completul specializat apreciază că instanța de fond corect nu a reținut argumentele invocate de reprezentantul creditorului, întrucât acestea nu se încadrează în ipotezele prevăzute de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității și nu constituie motive temeinice de repunere în termen. În speță, aflarea avocatului în concediu nu reprezintă o circumstanță obiectivă, fiind un motiv subiectiv, imputabil părții, care nu poate justifica neglijența în exercitarea drepturilor procesuale. Legea nu permite repunerea în termen pentru cauze ce țin de neglijența, lipsa de diligență sau absența temporară a reprezentantului părții.

În același context, Completul de judecată respinge alegațiile părții recurente, potrivit cărora instanța de fond ar fi reținut în mod eronat lipsa indicării temeiului legal al repunerii în termen prevăzut de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității.

Examinând conținutul cererii de repunere în termen, Completul de judecată constată că recurentul s-a limitat la menționarea formală a dispoziției legale invocate, fără a prezenta o motivare factuală și juridică concretă care să permită încadrarea situației sale într-una dintre circumstanțele excepționale prevăzute de lege. Simpla citare a art. 145 alin. (2) nu poate substitui obligația procesuală a creditorului de a demonstra, prin argumente și probe pertinente, existența unor împrejurări obiective legate de persoana sa, de obiectul creanței ori de procedura de notificare a intentării procesului, care ar fi împiedicat exercitarea dreptului procedural în termenul stabilit. Prin urmare, instanța de fond a apreciat corect că cererea nu conține elementele de fapt și de drept necesare pentru a justifica aplicarea acestei norme în speță.

Prin urmare, Completul judiciar atestă că, circumstanțele invocate de recurent nu întrunesc condițiile art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității. Simpla efectuare a unei „verificări contabile interne” ulterioare depunerii primei cereri de validare nu constituie o circumstanță excepțională, ci reflectă exclusiv o deficiență în gestiunea internă a creditorului. Creditorul are obligația legală de a-și gestiona evidențele

contabile și de a declara în termen toate creanțele certe, lichide și exigibile, indiferent de complexitatea raporturilor comerciale. Eventuala descoperire ulterioară a unor creanțe nu poate justifica repunerea în termen, deoarece termenul instituit pentru declararea creanțelor are caracter imperativ și peremptoriu, fiind instituit pentru asigurarea celerității și predictibilității procedurii de insolvabilitate.

De asemenea, Completul judiciar subliniază că, recurentul nu a demonstrat că pretinsul act de verificare internă ar fi fost imposibil de realizat anterior termenului de 30 martie 2025 sau că existența creanței suplimentare era obiectiv imposibil de cunoscut la momentul depunerii primei cereri.

În plus, Completul de judecată notează că, pretinsa „complexitate a raporturilor comerciale" nu poate fi asimilată unei circumstanțe excepționale. Procedura de insolvabilitate presupune, în mod inerent, existența unor raporturi economice variate, iar creditorii profesioniști, cum este cazul unei societăți comerciale, sunt ținuți la un standard de diligență ridicat în administrarea drepturilor lor patrimoniale.

Prin urmare, Completul judiciar reține că motivele invocate de recurent nu se pliază pe condițiile limitativ prevăzute de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității, nefiind dovedită existența unor circumstanțe excepționale legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței și nici o neregularitate a notificării intentării procesului de insolvabilitate.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar califică drept neîntemeiate argumentele avocatului Răileanu Petru, în interesele recurentului S.R.L. „Arhitecon", referitoare la necesitatea repunerii în termenul de înaintare a cererii de validare a creanţei, întrucât acestea nu se încadrează în prevederile art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilităţii, coroborate cu dispoziţiile art. 116 din Codul de procedură civilă. În consecinţă, instanţa de insolvabilitate a concluzionat corect și întemeiat asupra necesității respingerii cererii de repunere în termen.

Instanța de recurs reține că soluția adoptată de prima instanță prin încheierea contestată, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6§1 CEDO și nu este de natură să aducă atingere dreptului recurentului de acces liber la justiție, garantat de art. 20 din Constituție, or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de recurs, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus și ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, Completul specializat reține că actul procesual emis de instanța de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate. Argumentele invocate de către recurent au fost analizate în detaliu și au fost apreciate de către instanța de recurs ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că recursul declarat de avocatul Răileanu Petru, în interesele recurentului S.R.L. „Arhitecon”, este neîntemeiat, motiv pentru care urmează a fi respins, cu menţinerea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 iunie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) și art. 428 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de avocatul Răileanu Petru, în interesele recurentului S.R.L. „Arhitecon”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 iunie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae